

28 січня 1992 року Верховна Рада України затвердила синьо-жовтий прапор України як символ нової незалежної держави

Державний прапор – невід’ємний атрибут кожної країни, що уособлює самобутність та спадкоємність її державотворчих традицій.

Прапор у синьо-жовтих кольорах використовувався на українських землях ще з Середньовіччя. Зокрема, на прапорах Галицько-Волинського князівства було зображено золотого лева на синьому тлі. Синьо-жовтий прапор широко використовував український національно-визвольний рух. 1848, в роки Першої_Світової війни, блакитним полотнищем із золотим обрамленням користувалися українські січові стрільці.

Прапори з синім й жовтим кольором (інколи жовтий колір розміщувався зверху) під час визвольних змагань 1917-1921 років використовували Центральна Рада, УНР, Гетьманат Павла Скоропадського та ЗУНР. У 1941-1944 роках жовто-синій стяг мали дивізія «Галичина» та ОУН. За часів СРСР прапор у жовтий і блакитний колір був під забороною і його застосування каралося кримінальною відповідальністю як прояв націоналізму.

Під цими ж кольорами відбувалась і активізація українського національно-культурного руху наприкінці 1980-х років. У столиці України - воно було підняте біля будівлі міської ради на Хрещатику на знак ухвали «Декларації про державний суверенітет України», а 24 серпня 1991 року під час проголошення «Акту про незалежність України» синьо-жовтий прапор внесли до сесійної зали Верховної Ради. Після прийняття парламентом Постанови «Про підняття над будинком Верховної Ради України синьо-жовтого прапора» 4 вересня 1991 р. він був вивішений над будівлею українського парламенту як символ незалежної України поруч з державним прапором УРСР. Через два тижні постановою «Про прапор України» Президія Верховної Ради України дозволила використовувати синьо-жовтий прапор у протокольних заходах до прийняття нової Конституції України.

З набуттям Україною незалежності формування дипломатичних відносин змушувало якнайшвидше ухвалити рішення про національні атрибути держави. У результаті гострих дискусій Постановою від 28 січня 1992 року Верховна Рада офіційно затвердила державним прапором України «національний прапор, що являє собою прямокутне полотнище, яке складається з двох рівних за шириною горизонтально розташованих смуг: верхньої - синього кольору, нижньої - жовтого кольору, із співвідношенням ширини прапора до його довжини 2:3». Це рішення було підтвержене Конституцією України, прийнятою 28 червня 1996 р., у 20-й статті якої зокрема зазначалося: «Державний Прапор України - стяг із двох рівновеликих горизонтальних смуг синього і жовтого кольорів».

Синьо-жовтий прапор, який вперше внесли до парламенту 24 серпня 1991 р., нині зберігається у почесному порталі в приміщенні Верховної Ради України. З 2004 р. Указом Президента Україна офіційно відзначає як День державного прапора саме 23 серпня, коли в 1991 р. синьо-жовте полотнище було стихійно внесене до сесійної зали парламенту.

Український національний прапор має здатність кликати не тільки на урочисті мітинги і свята, а й на боротьбу за свободу і честь нації. Це наш історичний дух, наша совість і символ нашої незламності. Це вічно жива пам'ять і вічна мрія нашого народу. Під його знаменом ми йшли до проголошення самостійної Української держави, а сьогодні розбудовуємо демократичне суспільство.

Під цим прапором український народ на весь світ засвідчив своє прагнення до свободи, незалежності, гідного життя у єдиній сім'ї європейських народів.

Наше знамено зігрівало плечі студентів на Євромайдані. Прострілене й обпечене вело в бій тих, кому довелося захищати країну вже в 21 столітті. Із ризиком для життя його ховали в підшивці, потрапивши в полон. Та народ наш незламний!

Підготувала Руслана Ониськів
провідний бібліограф